

ПРИМЉЕНО: 05. 02. 2016

12⁰⁰
15

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009		15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА САВЕЗ ВОЈВОЂАНСКИХ МАЂАРА
05.02.2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандмане на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ.

АМАНДМАН I

У члану 15. Предлога закона којим се мења члан 35. Закона о култури, после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Јавни конкурс за именовање директора установе од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине објављује се и у једном од штампаних медија на језику и писму одговарајуће националне мањине.“

Досадашњи ставови 5-13. постају ставови 6-14.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Чланом 79. Устава Републике Србије припадницима националне мањине загарантовано је право на потпуно, благовремено и непристрасно обавештавање на свом језику, а чланом 17. став 1. Закона о заштити права и слобода националних мањина („Службени лист СРЈ“, број 11/2002, „Службени лист СЦГ“, број 1/2003-Уставна повеља и „Службени гласник РС“, број 72/2009-др.закон и 97/2013-одлука УС) прописано је да припадници националних мањина имају право на потпуно и непристрасно обавештавање на свом језику, укључујући право на изражавање, примање, слање и размену информација и идеја путем штампе и других средстава јавног обавештавања.

У циљу реализације уставом и законом гарантованих права, амандманом предлажемо да се јавни конкурс за именовање директора установе од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине објави и у једном од штампаних медија на језику и писму одговарајуће националне мањине.

АМАНДМАН II

У члану 42. Предлога закона којим се мења члан 76. Закона о култури, после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Национални савет националне мањине даје предлог за расподелу средстава која се додељују путем јавног конкурса из буџета Републике, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе установама, манифестацијама и удружењима националне мањине у области културе.“

Досадашњи ставови 5.-12. постају ставови 6.-13.

У истом члану 42. Предлога закона, у ставу 12., који постаје став 13., после речи „Влада“ додаје се запета и речи:

„у складу са начелима културног развоја, а нарочито уважавањем културних и демократских вредности локалне, регионалне и националне традиције, културне разноликости, очувањем културе националних мањина и добара од посебног значаја за културу и историју српског народа, која се налазе ван територије Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Чланом 18. тачка 10) Закона о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС“, бр.72/2009, 20/2014-одлука УС и 55/2014) прописано је да национални савети националних мањина дају предлог за расподелу средстава која се додељују путем јавног конкурса из буџета Републике, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе установама, манифестацијама и удружењима националне мањине у области културе. Предлажемо допуну наведене одредбе Предлога закона у циљу усклађивања са одредбама Закона о националним саветима националних мањина, а имајући у виду да и у пракси национални савети дају предлог за расподелу средстава.

Што се тиче другог дела амандмана, у циљу објашњења предложеног и циља који се жели постићи усвајањем амандмана, указујемо на одредбе важећег Закона о култури и одредбе Предлога закона.

Република Србија се стара о остваривању општег интереса у култури и о спровођењу културне политике у циљу подстицања културног развоја, руководећи се начелима културног развоја наведеним у члану 2. и 6. Предлога закона.

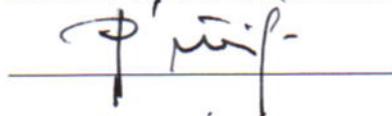
У чл. 4. и 5. Закона о култури („Службени гласник РС“, број 72/2009) прописано је да се аутономна покрајина стара о спровођењу културне политике на својој територији, јединица локалне самоуправе стара се о задовољавању потреба грађана у култури на својој територији, а национални савети националних мањина се старају о спровођењу културне политике националне мањине.

У складу са наведеним, са циљем да се испоштује начело уважавања културних и демократских вредности локалне, регионалне и националне традиције, културне разноликости, очувања културе националних мањина и добара од посебног значаја за

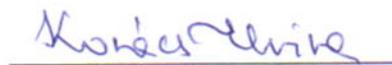
културу и историју српског народа ван територије Републике Србије, предлагемо наведену допуну с обзиром да Предлогом закона Влада на јединствен начин утврђује мерила за избор пројеката у култури који се финансирају из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

BÁLINT PÁSZTOR (БАЛИНТ ПАСТОР)



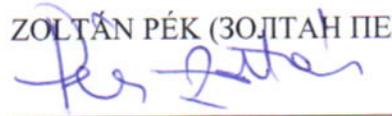
ELVIRA KOVÁCS (ЕЛВИРА КОВАЧ)



ÁRPÁD FREMOND (АРПАД ФРЕМОНД)



ZOLTÁN PÉK (ЗОЛТАН ПЕК)



ANNAMÁRIA VICSEK (АНАМАРИА ВИЧЕК)



ПРИМЉЕНО: 08. 02. 2016

920

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Социјалдемократска партија Србије
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	0	-2009/15	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури подносимо следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У члану 10. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури, којим се допуњује члан 18, у додатом ставу 4. речи: " Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине" замењују се речима: " одбор Народне скупштине надлежан за административно- буџетска питања."

У додатом ставу 5. речи: " Народна скупштина" замењују се речју: " Министарство".

Образложење

Овим амандманом је предложено да накнаду за рад чланова Савета уместо Народне скупштине утврђује надлежни скупштински одбор. С обзиром на то да се посебним законима којима су основана различита тела-савети и комисије на републичком нивоу, а које бира Народна скупштина, накнада члановима за њихов рад утврђује или одлуком Народне скупштине на предлог надлежног скупштинског одбора, или директно актом надлежног скупштинског одбора, подносимо амандман којим се поједностављује и убрзава поступак утврђивања накнаде за рад. Одбор за административно- буџетска питања је према члану 65. став 1. алинеја прва Пословника Народне скупштине надлежан за доношење општих и појединачних аката којима се уређују питања материјалног положаја функционера које бира Народна скупштина.

Поред тога, амандманом се за обезбеђење услова за потребе Савета уместо Народне скупштине задужује Министарство. Таква одредба је незаконита јер је спровођење закона у надлежности извршне власти па је, сходно томе, обезбеђење услова за рад Савета у надлежности министарства надлежног за послове културе. Послови Службе Народне скупштине утврђени су Пословником Народне скупштине и Одлуком Народне скупштине о организацији Службе Народне скупштине и њен делокруг не може се мењати. И за све друге савете и тела који су основани

посебним законима, а чије чланове бира Народна скупштина, стручне и административне послове обављају надлежна министарства.

АМАНДМАН II

У члану 19. Предлога закона , којим се после члана 44. додаје члан 44а, у додатом члану 44а у ставу 2. брише се тачка 4).

Постојећа тачка 5) постаје тачка 4).

Образложење

Овим амандманом предложено је да се брише одредба у тачки 4) јер је таква одредба, као разлог за разрешење члана управног одбора, неуставна и у супротности је са начелом утврђивања појединачне одговорности, односно претпоставке невиности сваког лица док се не утврди његова кривица, односно одговорност. Одредба у тачки 4) је широко постављена и, као таква, представља могућност за злоупотребе. Одговорност члана Савета може се заснивати на његовом чињењу, односно нечињењу супротно одредбама овог закона, а што је већ наведено у тачки 2) у ставу 2. наведеног члана. За наступање штетних последица по установу или њено отежано функционисање не мора нужно бити одговоран члан управног одбора, већ и неки други орган (директор, поједини чланови синдиката, групе запослених итд). Разрешење члана управног одбора никако не може бити условљено „потребом да би се спречило наступање штетних последица по установу или да би се спречило отежано функционисање установе“. То је фраза која у суштини не значи ништа и која се супротно уставу и закону , јер није заснована на претпоставци невиности док се не докаже кривица, односно одговорност, већ је заснована на унапред датој одговорности у којој се ни наступање штетних последица ни одговорност члана управног одбора не морају посебно утврђивати.

АМАНДМАН III

У члану 21. Предлога закона , којим се после члана 48. додаје члан 48а, у додатом члану 48а у ставу 2. брише се тачка 4).

Постојећа тачка 5) постаје тачка 4).

Образложење

Овим амандманом предложено је да се брише одредба у тачки 4) јер је таква одредба, као разлог за разрешење члана надзорног одбора, неуставна и у супротности је са начелом утврђивања појединачне одговорности, односно претпоставке невиности сваког лица док се не утврди његова кривица, односно одговорност. Одредба у тачки 4) је широко постављена и, као таква, представља могућност за злоупотребе. Одговорност члана неког органа може се заснивати на његовом чињењу, односно нечињењу супротно одредбама овог закона, а што је већ наведено у тачки 2) у ставу 2. наведеног члана. За наступање штетних последица по установу или њено отежано функционисање не мора нужно бити одговоран члан надзорног одбора, већ и неки други

орган (директор, поједини чланови синдиката, групе запослених итд). Разрешење члана надзорног одбора никако не може бити условљено „потребом да би се спречило наступање штетних последица по установу или да би се спречило отежано функционисање установе“. То је фраза која у суштини не значи ништа и која се супротно уставу и закону, јер није заснована на претпоставци невиности док се не докаже кривица, односно одговорност, већ је заснована на унапред датој одговорности у којој се ни наступање штетних последица ни одговорност члана управног одбора не морају посебно утврђивати.

АМАНДМАН IV

У члану 34. Предлога закона којим се мења члан 62, у измењеном члану 62. брише се став 3.

Постојећи став 4. постаје став 3.

Образложење

Амандманом се предлаже брисање утврђеног изузетка у ставу 3. јер нарушава једнак положај свих лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе. У наведеној одредби стаж осигурања од 30, односно 25 година не мора бити стечен нити у установама културе, нити у својству самосталног уметника. Због тога је једино исправно да се својство самосталног уметника доказује у складу са чланом 56.П закона, и то једнако за све и док такво својство постоји.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Народни посланици – чланови Посланичке групе

Социјалдемократска партија Србије

1. Милорад Мијатовић

M. Mijatović

2. Милена Бићанин

Milena

3. Бранко Ђуровић

Branco Djurovic

4. Иван Бауер

Ivan Bauer

5. Владимир Маринковић

Vladimir Marinkovic

6. Весна Бесаровић

Vesna Besarovic

7. Муамер Бачевац

Muamer Bacevac

8. Мехо Омеровић

Meho Omerovic

9. Бранка Бошњак

Branca Bosnjak

10. Љиљана Несторовић

Ljiljana Nestorovic

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
9. фебруар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	6-2009/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури**, подносим:

А М А Н Д М А Н

У члану 3. у измењеном члану 6. нова тачка 21в) мења се и гласи:
„21в) подстицање међуресорне сарадње институција културе са релевантним чиниоцима из других области (туризам, наука, економија и сл.);“

Образложење

Сматрам да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматицом српског језика.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Владимир Павићевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
9. фебруар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 09. 07. 2016

835

Орг.јед.	Број	Прилог	Датум
01	6-2009/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, подносим:

А М А Н Д М А Н

У члану 3. у измењеном члану 6. став 1. тачка 2) реч: „савременог“ брише се.

Образложење

Потребно је брисање речи: „савременог“ јер се подразумева да је оно што сада настаје савремено, односно у контексту садржине тачке 2) ова реч је сувишна.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Живковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
9. фебруар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

835

Орг. јед.	Број	Прилог	Вреда.
01	6-2009/15		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о култури, у члану 2. у измењеном члану 3. тачка 1) мења се и гласи:

„1) очување културног наслеђа;“

Образложење

Предложена формулација на сажет и прецизнији начин дефинише једно од начела културног развоја. Она обухвата и материјално и нематеријално наслеђе, а речи: „историјско наслеђе“ предлагач Закона даје у тексту и не користи, већ користи речи: „културно наслеђе“.

А М А Н Д М А Н II

У члану 4. у измењеном члану 8. став 1. тачка 9) реч: „проучавање“ брише се.

Образложење

Реч: „проучавање“ је сувишна, јер је појам: „проучавање“ обухваћен појмом: „истраживање“. Предложена измена је усклађена и са садржином тачке 3) члана 6. Закона о култури.

А М А Н Д М А Н Ш

Члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

У члану 10. став 1. мења се и гласи:

„Средства за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката, као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у појединим областима културне делатности, обезбеђују се у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине и буџету јединице локалне самоуправе, а додељују се у складу са Законом о државној помоћи и другим законима којима се уређује ова област.““

Образложење

Предложеном формулацијом се најпрецизније дефинише о којим прописима је реч.

А М А Н Д М А Н И V

У члану 10. измењеном члану 18. нови став 5. мења се и гласи:

„Услове за обављање стручних, административно-техничких и информатичких послова за потребе Савета обезбеђује Министарство.“

Образложење

Послове министарства надлежног за културу, у које спада и обезбеђивање услова за потребе рада Савета, требало би да обавља надлежно министарство, а не Народна скупштина.

А М А Н Д М А Н V

У члану 16. у измењеном члану 36. став 1. реч: „године“ замењује се речју: „година“ .

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

АМАНДМАН VI

Члан 18. брише се.

Образложење

Сматрамо да је потребно да се афирмише већа заступљеност струке и стручности у управним одборима уместо свођења значаја и значења стручности на минимум, како то чини предлагач Закона.

Исто тако сматрамо непримереним да критеријум броја година буде дефинишући за заказивање седнице управног одбора у случају спречености председника да закаже и председава седници.

АМАНДМАН VII

У члану 19. којим се после члана 44. додаје члан 44а, у ставу 2. тачка 4) брише се.

Досадашња тачка 5) постаје тачка 4).

Образложење

Сматрамо да би се усвајањем предложене садржине тачке 4) отвориле могућности великих злоупотреба.

АМАНДМАН VIII

Члан 20. брише се.

Образложење

Сматрамо непримереним да критеријум броја година буде дефинишући за заказивање седнице надзорног одбора у случају спречености председника да закаже и председава седници.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 21. којим се после члана 48. додаје члан 48а, у ставу 2. тачка 4) брише се.

Досадашња тачка 5) постаје тачка 4).

Образложење

Сматрамо да би се усвајањем предложене садржине тачке 4) отвориле могућности великих злоупотреба.

А М А Н Д М А Н X

У члану 22. став 1. брише се.

Образложење

Сматрамо да предлог за измену садржине става 1. овог члана није довољно аргументован.

А М А Н Д М А Н XI

У члану 41. у измењеном члану 75. у новом ставу 5. после речи: „односно“ реч: „пројекта“ замењује се речју: „пројеката“.

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

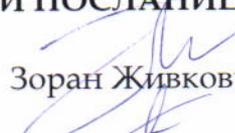
А М А Н Д М А Н XII

У члану 42. у измењеном члану 76. став 6. реч: „Комисија“ замењује се речју: „Комисије“.

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ


Зоран Живковић


Владимир Павићевић

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

937

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
8. фебруар 2016. године
Београд

Орг јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009/15		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандмане на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ.

АМАНДМАН I

У члану 3. Предлога закона, којим се мења члан 6. Закона о култури, став 3. мења се и гласи:

„Тачка 3. мења се и гласи:

3) откривање, прикупљање, истраживање, документовање, проучавање, вредновање, заштиту, очување, представљање, интерпретацију, коришћење и управљање културним наслеђем;”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Наведена формулација из амандмана на потпунији начин дефинише делатности заштите културног наслеђа које представљају општи интерес.

АМАНДМАН II

У члану 4. Предлога закона, којим се мења члан 8. Закона о култури, у ставу 1. тачка 9) мења се и гласи:

„9) откривање, прикупљање, истраживање, документовање, проучавање, вредновање, заштита, очување, представљање, интерпретација, коришћење и управљање културним наслеђем;“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Наведена формулација из амандмана на потпунији начин дефинише делатности заштите културног наслеђа.

АМАНДМАН III

У члану 28. Предлога закона, којим се мења члан 56. Закона о култури, у измењеном члану 56. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Регистар из става 3. овог члана садржи податке о репрезентативним удружењима, и то: назив, седиште, адреса, датум оснивања, подручје културе, име заступника и број под којим је удружење уписано у регистар.“

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 5. и 6.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

С обзиром да је у члану 28. Предлога закона у ставу 3. утврђена обавеза министарства да води Регистар репрезентативних удружења, неопходно је прописати законом и садржај овог Регистра.

АМАНДМАН IV

У члану 39. Предлога закона, којим се мења члан 71. Закона о култури, додаје се нови став који гласи:

„После става 1. додаје се нови став који гласи:

Репрезентативна удружења у култури, дужна су да, у року од 15 дана од дана уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за лица која су у евиденцији тог удружења, а за које су додељена буџетска средства преко репрезентативног удружења, а најкасније до краја текуће године, поднесу извештај о реализацији уплате доприноса и доставе доказе о наменском коришћењу финансијских средстава органу који је одобрио средства за пренос средстава преко репрезентативних удружења у култури.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим допунама се поштрава финансијска дисциплина и контрола трошења буџетских средстава која се користе у сврхе предвиђене овим законом.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Душица Стојковић
Душица Стојковић

Мирјана Андрић
Мирјана Андрић

А. Југовић
Александар Југовић

Небојша Татомир
Небојша Татомир

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

937

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
8. фебруар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009/15		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ.

АМАНДМАН

Члан 10. Предлога закона изменама и допунама Закона о култури мења се и гласи:

„Члан 10.

У члану 18. после става 2. додају се ст. 3. и 4., који гласе:

„Средства за рад Савета обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Чланови Савета имају право на накнаду за рад у висини коју утврди одбор Народне скупштине надлежан за административно – буџетска питања.“

Образложење

Овим амандманом је предложено да накнаду за рад чланова Савета уместо Народне скупштине утврђује надлежни скупштински одбор. С обзиром на то да се посебним законима којима су основана различита тела – савети и комисије на републичком нивоу, а које бира Народна скупштина, накнада члановима за њихов рад утврђује или одлуком Народне скупштине на предлог надлежног скупштинског одбора, или директно актом надлежног скупштинског одбора, подносимо амандман којим се поједностављује и убрзава поступак утврђивања накнаде за рад. Одбор надлежан за административно – буџетска питања је на основу члана 65. Пословника Народне скупштине надлежан за доношење општих и појединачних аката којима се уређују питања материјалног положаја функционера које бира Народна скупштина. Предложеним амандманом није предвиђена обавеза да Народна скупштина обезбеђује услове за обављање послова Савета, јер би

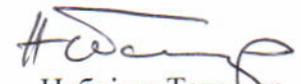
преузимање ових обавеза Законом било у супротности са уставним начелом поделе власти и прописима који регулишу рад Народне скупштине. У пракси Народна скупштина свакако пружа техничку подршку у раду свих тела које бира, па и када је у питању рад Савета.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ


Душица Стојковић


Мирјана Андрић


Александар Југовић


Небојша Татомир

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
9. фебруар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

956

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	6-2009/5		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о култури, члан 1. мења се и гласи:

„Члан 1.

У Закону о култури („Службени гласник РС”, број 72/09), у члану 1. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Поједине области културе, биће регулисане посебним законима.”“

Образложење

Речју „поједине” уместо речи „појединачне” прецизира се чињеница да ће само одређене области бити или већ јесу регулисане посебним законима (на пример: заштита, библиотечка, сценска делатност, кинематографија). Врло је вероватно да за неке друге делатности, рецимо уметничку фотографију неће бити потребно доносити посебан закон. Ако се каже „појединачне” онда би то подразумевало обавезу да се донесу закони из сваке појединачне области, а навођењем да су у питању „поједине” области јасно је да ће се посебан закон донети само у оним областима у којима је то неопходно.

Такође, уместо речи „регулисаће се” амандман предлаже речи „биће регулисане”. Српски језик не познаје инфинитив, те је овакво решење не само у духу српског језика, већ и прецизније дефинише значење амандмана. Доношење закона регулишу предлагачи и доносиоци закона, а не сами закони.

А М А Н Д М А Н II

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

У члану 6. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) очување, прикупљање, истраживање, проучавање, вредновање, заштиту, коришћење и представљање културног наслеђа;“

После тачке 7) додаје се тачка 7а) која гласи:

„7а) обезбеђивање услова за доступност културних садржаја;“

После тачке 10) додају се тач. 10а) и 10б) које гласе:

„10а) стварање услова за слободан проток и размену културних израза и садржаја;

10б) подстицање иновативности и креативности у култури;“

У тачки 12) реч: „ширење“ замењују се речју: „спровођење“.

У тачки 13) речи: „информационих технологија и дигитализације“ замењују се речима: „процеса дигитализације и развоја дигиталне истраживачке инфраструктуре“.

Тачка 15) мења се и гласи:

„15) изградња и унапређење јединственог информационог система у области заштите културног наслеђа;“

Тачка 21) мења се и гласи:

„21) регулисање и подстицање тржишта уметничких дела, спонзорисања, меценарства и донаторства у култури;“

После тачке 21) додају се тач. 21а), 21б) и 21в) које гласе:

„21а) подстицање развоја креативних индустрија;

21б) подстицање културног и уметничког стваралаштва друштвено осетљивих група;

21в) подстицање међуресорне сарадње институција културе са институцијама из области (образовања, науке, економије, заштите животне средине и туризма);“

У ставу 2. после речи: „Србије,“ додају се речи: „аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе“.

Образложење

Члан 3. Предлога закона, представља необјашњиво гомилање непотребних термина који ни у правно-формалном смислу, ни у смислу практичне примене у различитим културним делатностима, немају јасно значење. Предлажемо измену наведеног члана, тако што смо

поједине измене односно ставове задржали, избрисали или мењали које је дао предлагач закона.

Па тако:

- у члану 3 став 1. Предлога закона се предлаже додавање речи "континуиран" поред речи "интензиван и усклађен".
- у ставу 2. предлагач закона додаје реч "развој" поред речи "подстицање".
- у ставу 5. поред речи "подстицање" додају се речи "унапређење, стварање услова".

Слично се односи и на ст. 9. и 11.

Због тога смо избрисали наведене ставове, јер сматрамо да овакво набрајање термина није у складу са потребом за јасним правним нормама.

Амандманом смо у члану 3. Предлога закона који садржи измене члана 6. основног Закона и ставу 1. у тачки 3) додали реч: „вредновање“. Непокретно културно наслеђе је део материјалног културног наслеђа које чине непокретности, њихове групе, делови или остаци за које се претпоставља да могу имати или за које је поступком **вредновања** утврђено да имају културну, друштвену, историјску, археолошку, етнологску, антрополошку, техничку и индустријску, уметничку, уметничко-занатску, архитектонску, грађевинску и грађевинско-конструктивну, просторну (урбану или руралну) и научну вредност и вредност оригинала, униката или старине. У оквиру делатности заштите непокретног културног наслеђа поступак вредновања има најважнију улогу.

Предложили смо другачију дефиницију тачке 21в) како би се нагласио значај образовања у међуресорној сарадњи. Несхватљиво је да Министарство културе као предлагач овог закона не само да не види приоритет у сарадњи са сектором просвете, већ га је потпуно изузео из овог набрајања, као и занемарио улогу заштите животне средине.

А М А Н Д М А Н Ш

Члан 4. брише се.

Образложење

Сматрамо да је решење предвиђено у основном тексту Закона о култури много боље и логичније. Осим тога, нејасно је зашто је предлагач закона у члану 2. оставио културно наслеђе на првом месту, а у овом члану 4. где се набрајају делатности ставио културно наслеђе тек на девето место. Сматрамо да се нарушава логика а и приоритет заштите културног наслеђа на листи културних делатности.

Такође, предлажемо брисање овог члана и због тога што се на листи културних делатности нашао и менаџмент у култури који је веома

важна делатност, али се не може наћи у истој категорији односно на листи оних делатности који спадају у област културе и уметничког деловања.

А М А Н Д М А Н І V

Члан 5. брише се.

Образложење

Не постоји разумно ни правно објашњење због чега се у Закону о култури посебно наглашава потреба за усклађивањем са Законом о контроли државне помоћи. Члан 1. овог Закона гласи: "Овим законом се уређују општи услови и поступак контроле државне помоћи у циљу заштите слободне конкуренције на тржишту, применом начела тржишне економије и подстицања привредног развоја, обезбеђење транспарентности у додели државне помоћи, као и извршавања преузетих обавеза по закљученим међународним уговорима, који садрже одредбе о државној помоћи". Државна помоћ у смислу овог закона је сваки јавни расход којим корисник државне помоћи стиче повољнији положај на тржишту.

Нити су установе културе и самостални уметници учесници на тржишту, а нарочито не на основу начела тржишне економије. Транспарентност додељивања средстава која се додељују из буџета индиректним корисницима, као и она која се додељују путем конкурса прецизно су уређена Законом о култури као и другим законима које се односе на буџет и буџетски систем.

Поставља се питање да ли Министарство културе сматра културу привредном делатношћу, да ли уметничке програме и буџетске установе "препушта" тржишту и у "конкуренцију" са естрадним или другим комерцијалним садржајима?

Такође се поставља питање зашто Министарство културе није у овим изменама у том случају назначило и потребу усклађивања Закона о култури са законима о раду, буџетском систему, јавним набавкама, социјалном осигурању који веома отежавају рад наших установа и стављају наше уметнике у тежак и несигуран социјални положај.

А М А Н Д М А Н V

Члан 6. брише се.

Образложење

Члан 6. Предлога закона представља покушај Министарства културе да легитимизује и легализује досадашње кршење актуелног Закона о култури и противзакониту одлуку Министарства да не распише годишњи конкурс за финансирање и суфинансирање

годишњих пројеката и програма. Образложење да се ова одредба усаглашава са доношењем Закона о буџету, није одрживо јер овакав предлог знатно скраћује време за реализацију програма. Уколико би се прихватио овај предлог конкурс би могао бити најраније у јануару текуће године, комисија би радила до фебруара, затим би следило потписивање уговора. До тренутка пребацивања средстава за реализацију програма, проћи ће цео први квартал у години чиме се уметници, установе и њихови програми стављају у готово немогућу позицију што се тиче реализације. Осим тога, конкурсне комисије не додељују тачан износ средстава те им прецизан износ буџета за пројекте није неопходан у том тренутку. Улога комисије је да одлучује о квалитету поднетих пројеката, а средства се одређују одмах по доношењу буџета. Због тога сматрамо ову одредбу непотребном и погрешном.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 7. брише се.

Образложење

Неформална одлука Министарства културе и информисања да обустави доделу националних признања уметницима представљала је кршење Закона о култури и није била поткрепљена ни једном релевантном одлуком Владе (Уредбом). Сматрамо крајње неправедним и непримереним да се нашим уметницима ускрати право на доживотно признање од државе и друштва којем су дали сав свој дар, рад и уметничку креативност током свог читавог стваралачког века. У овом тренутку годишња издвајања за национална признања износила би око 200 милиона динара што је занемарљив број у односу на целокупан буџет. А укидање би значило додатно омаловажавање наше уметности и наших стваралаца чија дела представљају Србију у иностранству, и чији уметнички траг представља део нашег културног и националног идентитета. Уколико су постојале примедбе на досадашњи рад Комисије, онда је потребно изменити рад Комисије и спречити недозвољени политички утицај на доношење одлука, а не кажњавати наше уметнике.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 8. брише се.

Образложење

Није јасна мотивација предлагача у предлагању наведене измене у процедури чланова Националног савета за културу. Осим тога, појављују се предлози који могу додатно отежати процес избора.

Примера ради, кандидати који представљају професије дизајна и архитектуре, већ су обухваћени и у чланству су Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије. С друге стране, избачени су уметнички фотографи који имају своје удружење.

Такође се поред Универзитета уметности који је централна научна установа за област високог уметничког образовања у Србији, додаје и КОНУС у чијем саставу се налазе и приватни универзитети чије су дипломе последњих година изазвале велику и негативну пажњу јавности.

Нејасно је такође због чега Министарство у ставу 3. тачка 4) уређује поступак избора испред удружења само из области заштите културног наслеђа. А где су друге области? Недопустиво је да се једној области даје оваква врста предности у односу на друге.

Коначно, у тачки 6а) наводи се да "Органи уметности предлажу свог кандидата". "Орган уметности" као институт не постоји ни у правно систему нити у актима установа културе и образовања. Овакве одредбе у предлогу закона наводе на закључак да је предлог рађен на брзину, без граматичке и правнотехничке коректуре и читања, што је недопустиво, посебно за министарство које се бави културом и које мора у својим документима показати највећи ниво писмености.

А М А Н Д М А Н V I I I

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

У члану 17. став 1. мења се и гласи:

„Савет:

- 1) анализира и даје мишљење о стању у култури у Републици Србији;
- 2) даје сугестије у креирању културне политике;
- 3) даје предлоге за развој и унапређење културних делатности;
- 4) учествује у изради предлога стратегије развоја културе и даје оцену извршења;
- 5) разматра радне верзије нацрта закона из области културе и даје мишљење о њима;
- 6) даје мишљење у поступку доделе статуса установе културе од националног значаја;
- 7) даје мишљење у поступку доделе признања за врхунски допринос у култури у Републици Србији;
- 8) предлаже критеријуме за стицање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;
- 9) утврђује статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;

10) даје сугестије и предлоге за уређење других питања у области културе као и међуресорне сарадње (наука, образовање, урбанизам, међународна сарадња, итд.);

11) обавља и друге послове у складу са овим законом.““

Образложење

Од свог оснивања Национални савет за културу је упркос потпуном недостатку подршке у обезбеђивању услова њиховог рада од стране државних институција које су га основале, оставио јавности велики број квалитетних докумената, предлога и сугестија. Чињеница да је Министарство културе и информисања било највећи противник рада ове важне институције која је у јавности неосновано и без аргумената била нападана од стране министарства због повремених неслагања у мишљењу, сада је оличено у покушају предлагача да потпуно развласти ову институцију.

Сматрамо да је Национални савет за културу заслужио не само да добије већу подршку у свом институционалном будућем раду, већ је потребно да се његова овлашћења учврсте и прошире.

АМАНДМАН IX

У члану 10. којим се у члану 18. после става 2. додају ст. 3-5, нови став 5. мења се и гласи:

„Стручне, административно-техничке и информатичке послове за потребе Савета и његових радних тела обавља Министарство.“

Образложење

Ова одредба је истоветна са одредбом којом се регулишу услови рада Националног савета за високо образовање Закона о високом образовању.

Ни једном независном, регулаторном и контролном телу које бира Народна скупштина, она не обезбеђује услове рада. Ово је још један очигледан покушај да се Министарство дистанцира од Националног савета за културу.

АМАНДМАН X

Члан 11. брише се.

Образложење

Предлажемо да се задржи одредба предвиђена чланом 25. основног текста Закона о култури. Предложена измена члана је нејасна јер предлаже оснивање централних установа заштите "према врсти". Нејасно је шта то значи? Да ли на основу поделе на покретна и

непокретна културна добра, да ли на материјална и нематеријална. Чак и када би то било одређено, ова одредба показује основно непознавање установа заштите. Готово сваки музеј у оквиру својих збирки има и материјално и нематеријално и покретна и непокретна културна добра.

Такође, предлог да јединице локалне самоуправе закључују уговоре о финасирању је непотребан јер се актом о оснивању дефинишу све обавезе.

Конечно, у образложењу Владе уз овај Предлог закона нигде не стоји ни једна реч о институту "јединственог система мрежа установа" и шта она заправо значи, имајући у виду да се први пут појављује у нашем законодавству.

А М А Н Д М А Н Х I

Члан 12. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Обавезе које се наводе у овом Предлогу закона утврђује се обавеза установа културе које се иначе дефинишу оснивачким актом и представљају материју овог акта, или закона о заштити културног наслеђа односно закона о посебним областима, а не материју овог закона. Осим тога, поставља се питање зашто се посебно у закону истиче обавеза установа у области заштите а не и других установа културе.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 15. у измењеном члану 35. став 5. речи:

„Неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве и пријаве уз које нису приложени сви потребни докази, управни одбор одбацује закључком против кога се може изјавити посебна жалба оснивачу у року од три дана од дана достављања закључка. Када је оснивач Република Србија, жалба се доставља Министарству.“ бришу се.

Став 6. брише се.

Досадашњи став 7. који постаје став 6. мења се и гласи:

„Управни одбор установе дужан је да у року од 30 дана од дана завршетка јавног конкурса изврши избор кандидата, и предлог достави оснивачу.“

У досадашњем ставу 8. који постаје став 7. речи :„са Листе“ бришу се.

У досадашњем ставу 9. који постаје став 8. речи :„са Листе“ бришу се.

Досадашњи став 10. који постаје став 9. мења се и гласи:

„Ако Министарство не прихвати предлог управног одбора за избор директора, дужно је да о разлозима за то обавести Владу, у року од 15 дана од дана достављања предлога од стране управног одбора.“

У досадашњем ставу 11. који постаје став 10. речи: „са Листе“ замењују се речима: „којег је предложио управни одбор“.

У досадашњем ставу 12. који постаје став 11. речи: „се изменом оснивачког акта утврди“ замењују се речима: „је оснивачким актом утврђено“.

Досадашњи став 13. постаје став 12.

Образложење

Предлогом Министарства управни одбори, у којима су на основу чл. 42. Закона о култури избрани чланови „из реда истакнутих стручњака и познавалаца културне делатности“, претварају се у административну службу и евидентичаре Министарства културе. Чланови УО дужни су да спроводе техничке припреме за избор директора али немају никаквог утицаја на коначни избор директора установа. Ово решење је корак уназад у односу на основни текст закона, јер се тиме одлука о избору директора потпуно централизује а угледни чланови УО-а деградирају и њихова улога обесмишљава. Овај амандман обезбеђује јасну улогу Управних одбора и гарантује децентрализовање, департизацију и деполитизацију у процесу избора директора.

АМАНДМАН XIII

Члан 16. брише се.

Образложење

Нема ни правног ни суштинског оправдања да се прихвати предложени члан. Законом о раду и другим законима из области запошљавања дефинисано је да сваки директор мора имати високу стручну спрему. То ни до сада није било спорно. Осим тога, сувишно је утврђивати године радног искуства јер је то материја која се регулише Статутом. Не би било ни правично ни ефикасно одредити исти број година радног искуства за директора Народног позоришта и неке мале галерије у којој има 1-2 запослених. Уосталом, сагласност на статуте даје оснивач, те је могућност да оснивач поопштри или ублажи одређене критеријуме за избор директора, увек у његовим рукама.

АМАНДМАН XIV

У члану 18. став 1. брише се.

Образложење

Амандманом се задржава одредба из основног текста Закона о култури јер се њиме гарантује веће учешће програмског сектора установа културе. Нејасно је зашто Министарство у Управни одбор жели

да појача утицај техничког и административног дела запослених, када је програмски сектор онај који је квалификованији да одлучује о питањима за које је овлашћен Управни одбор.

А М А Н Д М А Н Х V

Члан 22. брише се.

Образложење

Када су у питању уметнички, програмски и стручни савети установа културе, нема оправдања стављати обавезујућу одредбу. Мора се оставити право установама да о томе самостално одлучују. Велики број малих установа (на пример Продајна галерија Београд) нема потребе да ствара многољудне структуре одлучивања. Исто тако, поједине манифестације, већ имају своје Савете или Одборе. Поједине установе имају уметничке директоре, и нису им потребни и уметнички савети. Ово је непотребно усложњавање процедура, оптерећивање администрације. У овом тренутку оснивачи нису у могућности ни да обезбеде услове за рад УО чији чланови раде на добровољној основи. Како ће се онда обезбедити рад и других тела. Мишљења смо да би прихватањем овог решења установе културе биле паралисане у свом раду, и зато подносимо овај амандман.

А М А Н Д М А Н Х V I

Члан 23. мења се и гласи:

„Члан 23.

У члану 50. став 1. реч: „три“ замењује се речју: „две“.

Образложење

Овим амандманом врши се усклађивање могућности потписивања уговора на две године Закона о култури са Законом о раду. Није прихватљиво образложење предлагача да се брише цео члан, зато што се у постојећем члану 50. указује на специфичности културне делатности и посебну могућност заштите одређених категорија запослених у установама културе.

А М А Н Д М А Н Х V I I

Члан 24. брише се.

Образложење:

Овим чланом предлаже се укидање правног института установе културе од националног значаја. Чланом 86. Закона о култури укинут је

Закон о делатностима од општег интереса у култури из 1992. године којим су биле утврђене поименично установе културе и друге организације од значаја за Републику Србију и начин њиховог приоритетног финансирања. Због континуитета њиховог статуса од националног значаја, као и због вредновања институција која су издржала тест времена и оставила дубок институционални траг у нашој култури, 2009. године уведен је правни институт – Установа културе од националног значаја.

Поставља се питање, ако се укине овај значајан институт, зашто се они изједначавају са осталим установама културе чиме ће изгубити законом утврђена обележја да су у питању: "установе које имају националну и репрезентативну улогу у откривању, стварању, истраживању, ширењу и очувању националних културних вредности." У образложењу за брисање овог института из Закона о култури, предлагач наводи "да су у пракси настали проблеми за додељивање овог статуса...а да објективност у одређивању да ли испуњавају одређене критеријуме представља препреку за адекватне ефекте...". Предлагач даље наводи да је то "довело до потпуне компромитације овог статуса и да се тиме девалвира његов значај."

Сматрамо да Влада по члану 52. став 4. Закона о култури – треба да донесе објективније и строжије услове, критеријуме и начине стицања, односно одузимања овог статуса, мењајући садашњу праксу а не укидајући сам институт. Позивамо Министарство да преиспита постојеће одлуке поштујући принципе и одузме статус онима који то не заслужују. Зашто би наше најбоље установе биле кажњене због тога што су доносиоци одлука и само Министарство обезвредили и "девалвирани" овај институт.

А М А Н Д М А Н Х V I I I

Члан 25. брише се.

О б р а з л о ж е њ е :

Треба истаћи и да је Влада актом о додели статуса обавезала установе културе од националног значаја да промене своје Статуте, да израде печат и ознаку статуса ставе на меморандум и фирму. Сада се оне стављају у позицију да читав поступак пониште и да се дискредитују у очима јавности.

Израда правних аката је веома комплексна и дуга (сагласност УО, сагласност оснивача...) и траје и до годину дана. Установе су тек сад дошле до окончања процеса, а сада их оснивач приморава да поново уђу у обрнути процес.

А М А Н Д М А Н Х I X

Члан 26 .брише се.

Образложење:

Несхватљиво је да се укида одредба о приоритетном финансирању установа културе од националног значаја чији је оснивач Република Србија, са образложењем предлагача да је "створена конфузија око обавезе финансирања ових установа јер су и установе чији оснивач није Републике имале право на приоритетно финансирање". Чланом 54. Закона о култури веома је јасно је утврђено да се приоритетно финансирају установе чији је оснивач Република Србија, а да установе које Република није основала, имају приоритет финансирања у оквиру годишњих конкурса које спроводи Министарство Републике Србије.

А М А Н Д М А Н Х Х

У члану 27. уводна реченица мења се и гласи:

„После члана 55. додају се чл. 55а, 55б и 55в, који гласе:“

У члану 27. у новом члану 55а. став 1. тачка 13) мења се гласи:

„13) теорија, историја и критика примењене и ликовне уметности и дизајна;“

У новом члану 55б став 1. у уводној реченици речи: „ следећа подручја“ замењују се речима: „ следеће делатности“.

У новом члану 55б, став 1. После тачке 10) додаје се тачка 11) која гласи: 11) превођење стручних и научних текстова“.

Члан 55в гласи:

„ Члан 55в

Уметничка удружења и удружења у култури чији је статус репрезентативног удружења утврђен до дана ступања на снагу овог Закона, а на основу члана 56. Закона о култури, настављају рад у том статусу у одговарајућим делатностима културе предвиђених члановима 55а и 55б овог Закона.“

Образложење

Преводјење стручних и научних текстова се не може сматрати уметничком делатношћу зато што бављење уметношћу подразумева стварање креативних ауторских дела која садрже одређена естетска обележја и која код читалаца изазивају естетски доживљај у најширем смислу тог појма. Стручни и научни преводиоци се баве преводјењем техничке, правне, пословне и научне документације, као и других неуметничких текстова – уговора, крштеница, извода из судских регистара, упутстава за употребу техничких апарата. Наведени документи и текстови не садрже естетска обележја и немају за циљ изазивање естетског доживљаја. Њихови писци немају ни простор ни амбицију да у њима испоље ауторску креативност. Самим тим ни преводи тих текстова не могу претендовати на сврставање у неку од уметничких области, па ни у књижевност. Теорија књижевности, као

једина дисциплина чије се поставке у овом случају могу сматрати меродавним, недвосмислено сврстава у књижевност односно уметност, књижевно превођење, али не и превођење стручне и научне документације. Због тога се предлаже брисање ове делатности са листе репрезентативних уметничких удружења.

Из истих разлога, овим амандманом предлаже се да, иако се не може сматрати уметничком делатношћу, превођење стручних и научних текстова може бити третирано као бављење културом у ширем смислу, ако под појмом култура подразумевамо све цивилизацијске тековине – науку, привреду, пољопривреду, право, економију, политику, грађевинарство, математику, физику, спорт. Стога се ова делатност додаје на листу репрезентативних удружења у култури.

Осим тога, овим амандманом се реч "подручје" замењује речју "делатност" јер је неприхватљиво да се у истом законском тексту употребљавају два различита термина за један исти појам. Осим тога, у речнику српског језика, реч подручје примарно се дефинише као: "територија, крај с организованом влашћу, област, делокруг власти".

Према Правилнику о утврђивању састава и начина рада Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури и ближих услова и начина утврђивања и престанка статуса репрезентативног удружења у култури утврђен је статус репрезентативног удружења у култури у одређеним областима културе наведених у члановима 55а и 55б Предлога о измени и допуни закона о култури.

Прихватањем овог амандмана избегло би се евентуално расписивање новог конкурса за поновно утврђивање статуса репрезентативности за удружења којима је овај статус већ утврђен према наведеном Правилнику. Конкурс би могао бити расписан само за оне делатности у којима нема утврђена два или ниједно репрезентативно удружење, под условом да имају уметнике, стручњаке у култури, извошаче и сараднике у култури који обављају самосталну уметничку или другу делатност у култури вршећи поверене послове из члана 67. Закона о култури.

Расписивањем новог конкурса дошло би до новог одлагања примене Закона о култури донетог још 2009. године, а не би ништа битно изменило у односу на већ утврђен статус садашњих репрезентативних удружења у култури.

А М А Н Д М А Н ХХІ

Члан 28.брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је решење у основном Закону о култури много прецизније и не доводи заинтересоване учеснике у процесу одређивања репрезентативности удружења у заблуду. Нови предлог је конфузан, а

образложење предлагача не разјашњава мотиве за измену члана 56. Закона о култури. Напротив. У Образложењу предлагача, он се позива на усклађивање са предложеним допунама у члану 26. овог Закона који се односи на сасвим другу проблематику – финансирање установа од националног значаја а који је предложен да се брише. Невероватно је да овако непроверен текст закона са материјалним грешкама могао проћи Владу и бити послат у скупштинску процедуру.

А М А Н Д М А Н XXII

Члан 29. брише се.

Образложење

Непотребна бирократизација која захтева сталну промену свих аката. Решење Министра да је удружење добило статус репрезентативности, сасвим је довољно да се удружење као такво легитимише, и никога не доводи у сумњу.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 31. у измењеном члану 59. став 2 . брише се.

Образложење

Не може се законом прописати на који начин ће се слободни грађани односно самостални уметници представљати у јавности или у вршењу своје делатности. Иако је тешко замислити да би то могао учинити самостални стручњак у култури, ипак, уколико је предлагач желео да заштити грађане од евентуалне преваре коју би они могли учинити лажним представљањем, та област регулисана је кривичним законодавством.

А М А Н Д М А Н XXIV

Члан 32. брише се.

Образложење:

Образложења предлагача за члан 32. и члан 33. Предлога закона, су у међусобној колизији, те је сасвим нејасна интенција предлагача Закона. У овом члану се брише одредба "уметничка или друга делатност" а у наредном члану се додаје.

А М А Н Д М А Н XXV

Члан 33. брише се.

Образложење

Образложења предлагача за члан 32. и члан 33. Предлога закона, су у међусобној колизији, те је сасвим нејасна интенција предлагача Закона. У претходном члану се брише одредба "уметничка или друга делатност" а овде се додаје.

АМАНДМАН XXVI

У члану 34. у измењеном члану 62. став 1. речи: „културно подручје за које“ замењују се речима: „културну делатност за коју“

Став 2. мења се и гласи:

„Ближе услове мерила и критеријуме за утврђивање статуса лица која самостално обављају уметничку и другу делатност у области културе, као и поступак провере испуњености услова из члана 61. овог закона, прописује Министар. Провера испуњености услова из овог става, врши се периодично на сваке четири године.“

Став 4. брише се.

Образложење

Иако је образложење предлагача за ову измену добро, сам члан је потпуно конфузан и нејасан. Због тога предлажемо амандман којим се дата решења стављају у прецизнију правну и језичку форму. Такође се уједначава употреба термина „делатност“ кроз цео закон. А брише се и став 4. јер је заиста неуобичајено и непотребно да се материја нижег или интерног акта или административног формулара (као што је навођење контакт телефона) предлаже законом.

АМАНДМАН XXVII

Члан 35. брише се.

Образложење

Неуобичајено и непотребно да се материја нижег или интерног акта или административног формулара (као што је навођење редних бројева, контакт телефона и напомена) предлаже законом.

АМАНДМАН XXVIII

Члан 36. мења се и гласи:

„ Члан 36.

У члану 67. после става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„Репрезентативна удружења сачињавају годишњи програм рада на основу кога се врши финансирање поверених послова.

Министарство закључује са репрезентативним удружењем годишњи уговор о финансирању вршења поверених послова.““

Образложење

Амандманом смо у односу на предлог предлагача закона урадили брисање једног дела новог става 3. члана 67. закона, којег је дао предлагач закона из разлога јер му није место у закону, већ је предмет уговора (евиденција о броју лица, потребан број извршилаца итд.).

Затим смо избрисали нови став 4. који је дао предлагач закона јер Министарство културе није оснивач удружења, и самим тим нема никакво законско право да даје сагласност на годишњи програм рада удружења. Ово представља флагрантно кршење аутономије рада удружења грађана чије је деловање регулисано је Законом о удружењу грађана и засновано је на слободном удруживању грађана.

Нови став 6. који је дао предлагач закона се брише јер не постоји други начин да се врши исплата средстава из буџета. Осим тога, начин исплате буџетских средстава регулисан је другим законима.

АМАНДМАН XXIX

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

За лице које је стекло статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури у складу са овим Законом, а обавља самосталну делатност, у буџету Републике Србије обезбеђују се средства за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.““

Образложење:

Предлогом закона о изменама и допунама закона о култури не брише се члан 68. Закона о култури који утврђује појам и статусно питање истакнутих уметника и истакнутих стручњака у култури, на основу већ донетог Правилника о критеријумима за стицање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури, чији статус на предлог удружења односно савета националних мањина, доноси Национални савет за културу (што је задржано у члану 17. став 1. тачка 6 важећег Закона).

Несхватљиво је да се у вези са наведеним законским опредељењем брише одредба о њиховом финансирању из буџета Републике Србије и пребацивање ове функције на буџете локалне самоуправе које у највећем

броју случајева иначе не исплаћују редовно доприносе за социјално осигурање ни за самосталне уметнике у својим срединама.

Ноторна је чињеница да је уметнички допринос истакнутих уметника и истакнутих стручњака у култури превазишао ниво локалне самоуправе и превасходно је значајан за уметност и културу Републике Србије у земљи и иностранству.

А М А Н Д М А Н XXX

Члан 38. брише се.

Образложење

Ова одредба додатно отежава већ тежак социјални положај самосталних уметника. Оваквом одредбом самостални уметник остаје једини порески обвезник због чега уметници већ сада имају озбиљне проблеме са Пореском управом из разлога које нису они скривили. Министарство овом одредбом, уместо да је покушало да утиче на усклађивање овог Закона са законом који регулише обавезно социјално осигурање, покушава да избегне одговорност и покрене измену и допуну закона о социјалном и обавезном осигурању јер је то једино решење које би ускладило динамику уплата, а уметници ослободе неоправданих камата за кашњење.

А М А Н Д М А Н XXXI

Члан 39. брише се.

Образложење

Исто као и образложење за Амандман XXX на члан 37.

А М А Н Д М А Н XXXII

Члан 40. брише се.

Образложење:

Овде се ради о основном неразумевању логике Закона о култури и то од стране Министарства које га примењује. Члан 74. основног текста Закона о култури регулише искључиво финансирање програма установа. Након тога иду одредбе којима се регулише финансирање пројеката, а на крају материјални трошкови (односно текући расходи и издаци). Овде се покушавају у члану где му за то није место, ставити сви облици буџетског финансирања установа културе.

Такође, нема никаквог разлога да се број 1. мења у број 20. Као прво, не постоји образложење предлагача за ову измену. А као друго, није јасно на који број 1 се односи измена јер се у ставу спомиње став 1, као и 1. јули. Овај амандман отклања ове неразумне и правно неписмене предлоге.

А М А Н Д М А Н XXXIII

Члан 41. брише се.

Образложење

Овај предлог треба одбацити као бесмислен. Неразумљиво је, као и у случају Амандмана на члан 40., да када постоји читаво поглавље посвећено текућим расходима и издацима, да се ова одредба додаје у овом члану који регулише финансирање програма. Осим тога, у питању је материја која се регулише годишњим уговорима између оснивача и установа културе, па је самим тим могуће да реализација не буде уговорена у року од 30 дана већ у неком другом року. Такође је у најмању руку невероватно, да се Законом о култури позивају корисници буџета да буџетска средства не троше ненаменски, када је то предмет који регулишу други закони.

А М А Н Д М А Н XXXIV

Члан 42. брише се.

Образложење

Сматрамо нечувеним да се забрани установама да конкуришу на годишњим конкурсима. На пример, управо то је једини извор средстава за покривање трошкова наших установа за међународну сарадњу, учешће на престижним светским уметничким фестивалима као и на заједничким пројектима са НВО и са другим институцијама као што су основне и средње школе и високошколске установе. Овим предлогом се заправо забрањује установама да имају и једну другу делатност осим редовне програмске делатности чиме се онемогућава промоција српске културе у иностранству, интерсекторска сарадња, уметничко образовање младих, пројекти из области образовања у позориштима и музејима.

Сматрамо скандалозним предложени став 3 јер је нејасно ко, како и где се региструју организације за обављање културних делатности у иностранству? Да ли су то установе регистроване у страним државама које би онда конкурисале на домаћим конкурсима у Србији (а рецимо то не могу наше националне установе културе). Да ли то такође значи да наше установе такође не могу да у иностранству промовисати српску

културу уколико за то нису регистровани, а нејасно је како и по којим прописима би за то уопште могли бити регистровани.

А М А Н Д М А Н XXXV

Члан 43. мења се и гласи:

„Члан 43.

У члану 78. став 1. број : „30“ замењује се бројем: „15“.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Установа је дужна да најкасније до 15. марта текуће године, поднесе извештај о раду и извештај о финансијском пословању за претходну годину.“

Образложење

Овим амандманом се предложена измена допуњује изменом у ставу 1. члана 78. основног Закона о култури којим се одређује реалнији рок за подношење извештаја.

А М А Н Д М А Н XXXVI

Члан 44. брише се.

Образложење:

Имајући у виду да је предлагач ових амандмана против укидања признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина, сматрамо да овај предлог такође треба брисати.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Весна Марјановић

Наташа Вучковић

Јована Јовановић

Балица Божевић

Дејан Николић

ПРИМЉЕНО: 09. 07. 2016

956

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
9. фебруар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	6	2009/15	

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, подносимо:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о измена и допуна Закона о култури, у члану 11. којим се мења члан 25. став 3. мења се и гласи:

„Влада може изузетно од става 1. овог члана основати установу заштите за територију више јединица локалне самоуправе, а аутономна покрајина може изузетно основати установе заштите за територију више јединица локалне самоуправе на територији аутономне покрајине.“

Став 7. мења се и гласи:

„Јединствени систем мреже установа из става 2. овог члана, прописује министар, а аутономна покрајина утврђује мрежу установа заштите на територији Аутономне покрајине Војводине.“

Образложење

Изменама би се успоставила функционална мрежа установа, а све у циљу заштите културног наслеђа. У ставу 3. се додаје текст да аутономна покрајина може изузетно основати установе заштите за територију више јединица локалне самоуправе на територији аутономне покрајине. У ставу 7. додаје се текст, а аутономна покрајина утврђује мрежу установа заштите на територији Аутономне покрајине Војводине.

Регионалне установе заштите и сада обављају делатност на наведени начин. Наведени предлог је и ускладу са решењем које је утврђено Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине (Службени гласник РС: 99/2009) којим је одређено да АП Војводина, преко својих органа оснива установе заштите и утврђује мрежу установа заштите на територији АП војводине.

А М А Н Д М А Н И I

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

У члану 32. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Лични подаци из централне евиденције из става 1. су: име и презиме директора установе, датум рођења и датум његовог именовања и име и презиме, датум рођења број заступника и границе његовог овлашћења.“

Образложење

Јединствени матични број грађана (ЈМБГ) представља индивидуалну и непоновљиву ознаку идентификационих података о грађанима, и као такав је врло погодан податак за претраге у базама података о личности, те самим тим и веома употребљив за разне облике злоупотреба. Природа интернета као медијума, неограничене могућности за преузимање и умножавање објављених података, те чињеница да закон не прописује колико дуго ће подаци остати објављени на презентацијама пореских органа, могућност злоупотребе мултипликују.

Подаци о личности се могу остварити и без задирања у приватност, а са становишта могућих злоупотреба овакво регулисање непотребно је ризично.

Предлаже се да лични подаци који су обухваћени у централној евиденцији су: име и презиме директора установе, датум рођења и датум његовог именовања

А М А Н Д М А Н И II

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

У члану 36. став 1. мења се и гласи:

„Кандидати за директоре установка морају имати високо образовање и најмање пет године радног искуства у струци. Остали услови за избор кандидата за директора установе утврђују се статутом установе.“

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Репрезентативна удружења са седиштем на територији Аутономне покрајине Војводине финансирају се из буџета аутономне покрајине у складу са овим законом.“

Образложење

С обзиром да до сада није било регулисан начин обезбеђивања средства за рад репрезентативних удружења оправдано је да се овим изменама регулише начин финансирања репрезентивних удружења.

Овим амандманом предлажемо да се репрезентативна удружења са седиштем на територији Аутономне покрајине Војводине финансирају из буџета Аутономне покрајине Војводине на начин на који се финансирају репрезентативна удружења у складу са овим законом.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 18. члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

Најмање једном годишње Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе расписују јавне конкурсе ради прикупљања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури.

Право учешћа на конкурсима имају установе, уметничка и друга удружења регистрована за обављање делатности културе, као и други субјекти у култури, осим установа културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и који се финансирају сходно члану 74. овог закона, те не могу учествовати у конкурсима које расписују њихови оснивачи.

Право учешћа на конкурсима који су намењени очувању и промоцији српске културе у иностранству имају установе, удружења и други субјекти у култури регистровани за обављање културних делатности у иностранству.

О избору пројеката по расписаном јавном конкурсима одлучује стручна комисија коју образује орган који расписује конкурс (у даљем тексту: Комисија).

Чланови Комисије се бирају из реда угледних и афирмисаних уметника и стручњака у култури посебно за сваку област културне делатности која је предмет конкурса.

Средства за рад Комисија обезбеђују се у буџету Републике, односно аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Висину накнаде за рад чланова Комисије утврђује министар, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са расположивим средствима у буџету.

Одлуку о расподели средстава доноси руководилац органа који је расписао конкурс, а на основу образложеног предлога комисије.

Одлука из става 8. овог члана доноси се у облику решења са образложењем за сваки расписани конкурс. Решење је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Решење о расподели средстава објављује се на веб-сајту органа који је расписао конкурс, и доставља се сваком учеснику конкурса у електронској форми.

Решење из става 9. овог члана основ је за закључење уговора с лицем које је добило средства за суфинансирање пројектних активности.

Исплата средстава из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе, врши се на основу решења о преносу средстава.

Министарство, орган аутономне покрајине и орган јединице локалне самоуправе могу закључивати уговоре о суфинансирању пројеката у култури и без јавног конкурса, ако се ради о изузетно значајном пројекту који није било могуће унапред планирати и уколико тај пројекат испуњава најмање три критеријума утврђена актом из става 12. овог члана, с тим да се за те намене може ангажовати највише до 25% на годишњем нивоу од укупне масе одобрених буџетских средстава из става 1. овог члана за текућу годину.

Средства за финансирање плаћања партиципације за међународне фондове, програме и пројекте који су у складу са потписаним међународним уговорима, суфинансирање и финансирање програма и пројеката који се спроводе у сарадњи са међународним организацијама, суфинансирање и финансирање пројеката који проистичу из потписаних или потврђених међународних билатералних споразума, програма, протокола и меморандума о сарадњи у области културе и других међународних обавеза, обезбеђују се у буџету Републике Србије, а за пројекте међурегионалну сарадњу у области културе надлежни органи аутономне покрајине. и органи локалне самоуправе.

Ближа мерила, критеријуме и начин избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђује Влада. Мерила, критеријуме и начин избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета аутономне покрајине утврђује покрајинска влада, а за јединице локалне самоуправе скупштина локалне самоуправе.“

Образложење

Сматрамо да је неопходно, детаљно утврдити процедуру за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури. Поступак започиње расписивањем конкурса од стране министарства надлежног за послове културе, односно органа аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. уместо става 8. додати су ставови 8-11 којима се ближе регулише поступак доделе средстава за пројекте у култури.

Предлаже се да предлог решења доноси комисија, а коначно решење доноси руководилац органа који је расписао конкурс. Решење о расподели средстава коначно и да се против њега може покренути управни спор, што значи да је другостепени орган управни суд. Овим решењем се хтело избећи да Влада одлучује као другостепени орган, што би битно оптеретило њен рад, имајући у виду велики број конкурса који се расписују у различитим министарствима. С обзиром да се поступак води по закону који регулише општи управни поступак, управни суд је најстручнији орган да решава у другом степену. (члан 25. став 3).

Ближа мерила, критеријуме и начин избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђује Влада. Сматрамо да је неопходно да мерила, критеријуме и начин избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета аутономне покрајине утврђује покрајинска влада, а за јединице локалне самоуправе скупштина локалне самоуправе.

А М А Н Д М А Н V

У члану 38. после речи: „средства обезбеђују у буџету“ речи: „аутономне покрајине, односно буџету“ бришу се.

Образложење

С обзиром да се за лица која су стекла статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе средства обезбеђују у буџету јединице локалне самоуправе, уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету јединице локалне самоуправе за лице, врши се у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање неопходно је брисати и речи „буџету аутономне покрајине, односно“.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39.

У члану 71. речи: „буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине, односно“ бришу се.“

Образложење

С обзиром да се за лица која су стекла статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе средства обезбеђују у буџету јединице локалне самоуправе, уплата доприноса за пензијско и

инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету јединице локалне самоуправе за лице, врши се у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање неопходно је брисати и речи „буџету аутономне покрајине, односно“.

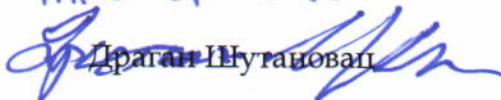
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ



Гордана Чомић



мр Александра Јерков



Драган Штугановац

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

1103

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
09. фебруар 2016.године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009		15

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ**, подносим следећи:

АМАНДМАН

Члан 39. мења се и гласи:

Члан 71. мења се и гласи:

„ Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, из члана 70. за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, буџету града, односно буџету јединице локалне самоуправе, за лица из чл. 58-60. овог закона, врши се преко репрезентативног удружења у култури код кога је то лице уведено у евиденцију.“

Образложење

Одредбом овог члана потребно је прецизирати и да се средства за уплату доприноса за пензијско и инвалидско, односно здравствено осигурање морају планирати и у буџетима градова, који не представљају изворни облик јединице локалне самоуправе.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Мирјана ДРАГАШ
Милетић МИХАЈЛОВИЋ

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

1103
15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
09. фебруар 2016.године
Београд

Орг.Је	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009		15

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („ Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12- Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ**, подносим следећи:

АМАНДМАН

У члану 3. Предлога закона, став 1. после тачке 3) додаје се нова тачка 3а) која гласи:

„3а) стварање услова за заштитиу српског језика и ћириличног писма.“

Образложење

Језик и писмо једног народа су основни стубови националне културе. Језик и писмо чувају националну свест и национално биће једног народа. Зато, очување и заштита српског језика и ћирилице треба да представља наш национални интерес и циљ. Академик Матија Бећковић је рекао:

„ Језик је наша најважнија библиотека, најважнија институција, најсачуванији архив и музеј где је свака реч у њему културни споменик“. И ћирилично писмо, које спада у најсавршеније језике света, нажалост је угрожено под притиском других писама. Сматрамо да је потребно заштитити и српски језик и ћирилицу и кроз Закон о култури и то кроз одредбе у одељку „Општи интерес у култури“. Прихватањем амандмана би се сигурно, у великој мери поспешило неговање и очување српског језика и ћириличног писма као дела културне политике државе. Дакле, то би био законски основ за обавезивање и подстицање свих одговорних у култури да кроз мере културне политике чувају наш језик и писмо (медији, издавачи, оглашиваши, али и државне институције и органи). Када се залажемо за очување ћирилице не значи да смо против латинице. Наша брига је заснована на чињеници да се ћирилица наше историјско и национално писмо потискује.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

М. Драганић
Мирјана ДРАГАНИЋ

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

1103

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	6-2009		15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
09. фебруар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („ Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ**, подносимо следећи:

АМАНДМАН

У члану 42. Предлога закона, којим се мења члан 76. Закона, после члана 76. додаје се нови члан 76а. који гласи:

„ Члан 76а

Најмање једном у 3 године Министарство расписује јавни конкурс ради прикупљања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката од општег интереса у култури.

О избору пројеката по расписаном јавном конкурс у одлучује комисија коју образује Министарство.

Са изабраним подносиоцима пројеката закључује се уговор о финансирању , односно суфинансирању за период од најмање три године.

Министар ближе уређује начин, мерила и критеријуме за избор пројеката од општег интереса у култури, који се финансирају и суфинансирају из буџета републике Србије.“

Образложење

Досадашња лоша искуства у примени одредби закона које се односе на уплате доприноса уметницима који имају статус лица која самостално обављају уметничку делатност захтевају прецизирање обавезе аутономне покрајине, града и јединица локалне самоуправе да у својим буџетима планирају и обезбеде средства за уплату доприноса уметницима који су стекли тај статус на предлог репрезентативних удружења. До сада ова обавеза није испуњавана у највећем броју локалних самоуправа јер није постојала изричита законска норма која је обавезивала покрајину, градове и општине да сваке године буџетирају средства за ову намену. Зато су негде исплате касниле а у већини срдина није их било. Истовремено, амандманом се прецизира и

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Мирјана ДРАГАШ

Милетић МИХАЈЛОВИЋ



ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Датум
01	6-2009/15		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
09. фебруар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

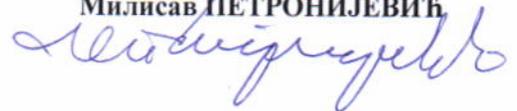
Поштована,

обавештавамо вас да повлачимо амандман који смо поднели на члан 10. ПРЕДЛОГА
ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Мирјана ДРАГАШ

Милисав ПЕТРОНИЈЕВИЋ



ПРИМЉЕНО: 10. 02. 2016

15 50

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
10. фебруар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	6-2009/15		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас, да се у АМАНДМАНУ III на члан 16. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури, који смо поднели дана 9. фебруара 2016. године, под бројем: 6-2009/15, поткрала техничка грешка те овим путем вршимо исправку, тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н III

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

У члану 36. став 1. мења се и гласи:

„Кандидати за директоре установа морају имати високо образовање и најмање пет године радног искуства у струци. Остали услови за избор кандидата за директора установе утврђују се статутом установе.“

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Репрезентативна удружења са седиштем на територији Аутономне покрајине Војводине финансирају се из буџета аутономне покрајине у складу са овим законом.“

Образложење

С обзиром да до сада није било регулисан начин обезбеђивања средства за рад репрезентативних удружења оправдано је да се овим изменама регулише начин финансирања репрезентивних удружења.

Овим амандманом предлажемо да се репрезентативна удружења са седиштем на територији Аутономне покрајине Војводине финансирају из буџета Аутономне покрајине Војводине на начин на који се финансирају репрезентативна удружења у складу са овим законом.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Гордана Чомић

Александар Јерков
мр Александра Јерков

Драган Шутановац

ПРИМЉЕНО: 11. 02. 2016

1128

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
11. фебруар 2016.године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6	2009	15

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

–Председнику–

Поштована,

достављамо исправку образложења амандмана који смо поднели на члан 42.
ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ, којим се после важећег члана 76. додаје нови члан 76а, јер је због техничке омашке уз овај амандман стављено друго образложење.

Текст амандмана остаје исти, а образложење гласи:

Образложење

Амандманом се уводе пројекти од општег интереса у култури са циљем да се обезбеди континуирани рад и стратешки развој фестивала, манифестација и других пројеката у култури чији је кредибилитет потврђен дугогодишњим трајањем, квалитетом уметничких и културних садржаја. Многи од ових национално и међународно признатих манифестација упркос квалитету немају континуирану подршку државе, што угрожава даљи опстанак и квалитет. Зато предлажемо да се обавезном подршком од најмање три године, на неки начин ублажи дисконтинуитет и омогући организаторима да сигурније остварују и дугорочне циљеве у култури. Постојање института пројекта од општег интереса у култури отвара се могућност имплементације стратегији културног развоја у пракси.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Мирјана ДРАГАШ
Милетић МИХАЈЛОВИЋ

ПРИМЉЕНО: 11. 02. 2016

13⁰⁸
/15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за културу и информисање
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009		/15

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

На основу члана 157. став 6. и члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине, Одбор за културу и информисање на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, подноси следеће амандмане:

АМАНДМАН I

Члан 7. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури мења се и гласи:

„Назив изнад члана 14. и члан 14. мења се и гласи:

„Признање за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина

Члан 14.

Влада, изузетно, може доделити признање у виду доживотног месечног новчаног примања уметнику, односно стручњаку у култури, за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина. Ово признање додељује се уметнику који је остварио право на пензију.

Предлог за доделу признања из става 1. овог члана у случају припадника националне мањине може поднети и национални савет националне мањине.

Признање из става 1. овог члана представља лично и непреносиво право.

Признање из става 1. овог члана исплаћује се из буџета Републике Србије.

Ближе услове и начин доделе признања из става 1. овог члана утврђује Влада.““

Образложење

Предложеним амандманом мења се члан 7. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури тако што се чланом 14. Закона о култури утврђује да је признање за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина лично и непреносиво право корисника, као и да Влада то признање изузетно може доделити уметнику, односно стручњаку у култури, за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина.

АМАНДМАН II

У члану 8. Предлога закона, којим се мења члан 16. Закона о култури, став 9. мења се и гласи:

„После тачке б) додаје се тачка ба) која гласи:

„ба) Надлежни органи Универзитета предлажу свог кандидата;”.

Образложење

Предложеним амандманом прецизира се да органи Универзитета предлажу свог кандидата.

АМАНДМАН III

Члан 44. Предлога закона мења се и гласи:

„Лица која су стекла право на доделу признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина у виду доживотног месечног новчаног примања у складу са прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, задржавају то право.“

Образложење

Предложеним амандманом мења се члан 44. Предлога закона тако што се брише став 1. као последица измене члана 7. Предлога закона, коју је предложио Одбор у Амандману I и прецизира се решење из става 2. тако што се гарантује да ће сва лица, која су стекла право на доделу признања за врхунски допринос националној култури, односно

култури националних мањина у виду доживотног месечног новчаног примања у складу са прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, задржати то право.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Весна Марјановић

ПРИМЉЕНО: 11. 02. 2016

20 24
15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за културу и информисање
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009		15

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

На основу члана 157. став 6. и члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине, Одбор за културу и информисање на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, подноси следећи:

АМАНДМАН

У члану 42. Предлога закона, којим се мења члан 76. Закона о култури, нови став 3. мења се и гласи:

„Право учешћа на конкурсима који су намењени очувању и промоцији српске културе у иностранству имају установе, удружења и други субјекти у култури, који су у иностранству регистровани за обављање културне делатности.“

Образложење

Предложеним амандманом прецизира се решење предложено у новом ставу 3. члана 76. Закона о култури, тако што право учешћа на конкурсима који су намењени очувању и промоцији српске културе у иностранству, имају само оне установе које су у иностранству регистроване за обављање те делатности.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Весна Марјановић

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

1103

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
09. фебруар 2016. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6	2009	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („ Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ**, подносим следећи:

АМАНДМАН

У члану 10. Предлога закона којим се мења важећи члан 18. у последњем ставу, речи: „обезбеђује Народна скупштина“, замењују се речима: „ обезбеђује Министарство“.

Образложење

Чланом 10. Предлога закона предлаже се да народна скупштина обезбеђује услове за обављање стручних, административно-техничких и информатичких послова за рад националног савета за културу. Овајкав концепт излази из надлежности народне скупштине, која доноси законе, али није задужена за њихово спровођење. Законе спроводи Влада, односно ресорна министарства.

За рад других сличних тела од националног интереса основана другим законима, услове обезбеђују ресорна министарства. Тако за рад Националног просветног савета услове за рад обезбеђује Министарство просвете, за рад Здравственог савета Србије услове обезбеђује Министарство здравља.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Мирјана ДРАГАШ

Милисав ПЕТРОНИЈЕВИЋ

примљено:

09. 02. 2016

gke

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

9. фебруар 2016. године

Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	6-2009/15		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури подносимо:

А М А Н Д М А Н I

У члану 4. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„ликовне, примењене, визуелне уметности, дизајн, архитектура и уметничка фотографија“

Образложење

Сматрамо да је неоправдано изостављена уметничка фотографија из културних делатности.

А М А Н Д М А Н II

Члан 7. брише се.

Образложење

У члану 7. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури, брише се члан 14. закона, који гласи: “

Влада може доделити признање у виду доживотног месечног новчаног примања уметнику, односно стручњаку у култури, за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина.

Ово признање додељује се уметнику који је остварио право на пензију.

Предлог за доделу признања из става 1. овог члана у случају припадника националне мањине може поднети и национални савет националне мањине.

Признање из става 1. овог члана исплаћује се из буџета Републике Србије.

Ближе услове и начин доделе признања из става 1. овог члана утврђује Влада.“

Одлука о обустави доделе националних признања уметницима била је последица неадекватних одлука појединих комисија и политичких притисака да се признања додељују лицима која не задовољавају услове из Уредбе о ближњим условима и начину доделе признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина, што је довело до нарушавања угледа овог признања.

Сматрамо да члан 14. не треба брисати, јер се тиме сви уметници који ће остварити право на пензију након доношења овог закона, а дали су врхунски

допринос националној култури, стављају у неравноправни положај у односу на уметнике који су ово признање већ добили и стекли право на доживотно месечно примање уметника.

Највећи део уметника и културне јавности, као и наша посланичка група, сматра да је неопходно да се што пре учврсте институционални оквири, пропишу и стриктно примене механизми и професионални критеријуми који ће спречити даљу инфлацију и девалвацију признања. Верујемо да једино на такав начин држава може да се одужи уметницима који су својим стваралаштвом допринели културном развоју земље и који су та признања и заслужили, те из наведених разлога подносимо овај амандман.

А М А Н Д М А Н Ш

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 17. мења се и гласи:

„Члан 17.

Савет:

- 1) разматра и даје мишљење о предлогу стратегије развоја културе и даје оцену извршења;
- 2) разматра радне верзије и нацрте закона и других прописа из области културе и даје мишљење о њима;
- 3) даје мишљење у поступку доделе статуса установа културе;
- 4) даје мишљење у поступку доделе признања за врхунски допринос у култури Републике Србије;
- 5) даје мишљење у поступку доделе награда и признања за врхунски допринос култури Републике Србије;
- 6) анализира и даје мишљење о стању у култури у Републици Србији;
- 7) даје сугестије у креирању културне политике;
- 8) даје предлоге за развој и унапређење културних делатности;
- 9) предлаже критеријуме за стицање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;
- 10) утврђује статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;
- 11) даје сугестије и предлоге за уређење других питања у области културе као и међуресорне сарадње (наука, образовање, урбанизам, међународна сарадња, итд.);
- 12) обавља и друге послове у складу са овим законом.

Савет доноси одлуке већином гласова од укупног броја чланова Савета.

Савет подноси Народној скупштини извештај о раду, најмање једном годишње.““

Образложење

Амандманом се прецизирају послови и делокруг рада Националног савета за уметност и тиме омогућаје ефикаснији рад овог значајног стручно-саветодавног

тела и стварају се услови за његово шире учешће у разматрању питања од посебног значаја за културу, посебно у области законске регулативе. Овако дефинисани послови Савета, омогућују и бољу и вишестепену проверу критеријума у поступку доношења најзначајнијих одлука о статусу установа, манифестација или појединаца. Амандманским решењем стварају се услови и да се прекине досадашња пракса и да се уместо предложеног укидања посебних признања и награда, створе услови за њихову реафирмацију.

А М А Н Д М А Н I V

У члану 15. став 5. речи: „недопуштене, неразумљиве“ брише се.

Образложење

Став 5. уређује део поступка по подношењу пријава на јавни конкурс. У предлогу закона користи се до сада непознат правни стандард у овој материји-недопуштене и неразумљиве пријаве..“. Предлажемо брисање ових одредница јер су оне заправо неразумљиве и непримењиве у пракси, осим уколико Предлагач закона није желео да ову широко и нејасно формулисану норму остави као некакав правни основ за дисквалификацију појединих кандидата.

А М А Н Д М А Н V

Члан 18. брише се.

Образложење

Предложеном изменом члана 42. закона, Предлагач мења норму по којој најмање-једна половина чланова управног одбора из реда запослених мора да буде из реда носилаца основне, тј. програмске делатности, тако што прописује да најмање један од чланова Управног одбора из реда запослених мора да буде из реда носилаца основне тј. програмске делатности. Овакво решење оредставља деградацију институције управног одбора установа културе и на велика врата омогуава управљање овим установама од стране некомпетентних лица.

Што се тиче одредби о замени одсутног председника Управног одбора, сматрамо да је то материја која није законског већ пословничког карактера.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 24. брише се.

Образложење

Установа културе од националног значаја јесте установа која има националну и репрезентативну улогу у откривању, стварању, истраживању, проучавању, представљању, ширењу и очувању националних културних вредности, и као такве неопходно је њихово егзистирање у културној и законодавној политици државе.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 25. брише се.

Образложење

Амандман представља усаглашавање са амандманом на члан 24.

А М А Н Д М А Н VIII

Члан 26. брише се.

Образложење

Амандман представља усаглашавање са амандманом на члан 24.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 27. којим се додају два нова члана – члан 55а и 55б, у члану 55а, после тачке 12) додаје се нова тачка 12а) која гласи:

„12а) теорија, историја и критика примењене и ликовне уметности и дизајна;“

Брише се тачка 13.

У члану 55б после тачке 10) додаје се нова тачка 11) која гласи:
„11) Превођење стручних и научних текстова.“

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Удружења у култури чији је статус репрезентативног удружења у култури утврђен до дана ступања на снагу овог закона, а на основу члана 56. Закона о култури („Сл. гласник РС“, бр. 79/09) настављају рад у том статусу у одговарајућим подручјима културе из члана 56а и 56б овог закона.“

Образложење

Правни основ за квалификацију струке историчара уметности у уметничку делатност садржан је у другим правним актима Републике Србије и то у Закону у ауторским и сродним правима. Наиме, историчар уметности пише текстове, књиге, брошуре, каталоге, затим креира ауторске пројекте у оквиру којих, нпр., ствара посебне збирке уметничких дела, дакле његово стваралаштво је ауторско дело и по својој суштини – уметничка делатност, теиз наведених разлога предлажемо увођење тачке 12а.

Превођење стручних и научних текстова се не може сматрати уметничком делатношћу зато што бављење уметношћу подразумева стварање креативних ауторских дела која садрже одређена естетска обележја и која код конзумента тих дела изазивају естетски доживљај – у најширем смислу тог појма. Стручни и научни преводиоци се баве превођењем техничке, правне, пословне и научне документације, као и других неуметничких текстова – уговора, крштеница, извода из судских регистара, упутстава за употребу техничких апарата и слично.

Наведени документи и текстови не садрже естетска обележја и немају за циљ изазивање естетског доживљаја. Њихови писци немају ни простор ни амбицију да у њима испоље ауторску креативност. Самим тим ни преводи тих текстова не могу претендовати на сврставање у неку од уметничких области, па ни у књижевност.

Теорија књижевности, као једина дисциплина чије се поставке у овом случају могу сматрати меродавним, недвосмислено сврстава у књижевност, дакле у уметност, књижевно превођење, али не и превођење стручне и научне документације.

Амандманом се предлаже увођење нове тачке 11) јер, иако се не може сматрати уметничком делатношћу, превођење стручних и научних текстова може бити третирано као бављење културом у ширем смислу, ако под појмом култура подразумевамо све цивилизацијске тековине – науку, привреду, пољопривреду, право, економију, политику, грађевинарство, математику, физику, спорт итд.

Амандманском интервенцијом која уводи нови став 2. у члану 55б, избегло би се евентуално расписивање новог конкурса за поновно утврђивање репрезентативности за удржења којима је овај статус већ утврђен према наведеном Правилнику. Конкурс би могао бити расписан само за она подручја културе у којима нема утврђена два или ниједно удружење којем је утврђен статус репрезентативности у појединим подручјима културе.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 28, којим се мења члан 5б. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„За финансирање обављање основних делатности репрезентативних удружења као и поверених послова који су од општег интереса за културу Републике Србије, средства се обезбеђују у буџету Републике Србије, а према годишњим програмима активности који се достављају министарству надлежном за културу.“

О б р а з л о ж е њ е

Чланом 28. Предлога закона а којим се новелира члан 5б. важећег закона, није нормиран нити предвиђен начин финансирања репрезентативних удружења, те из тих разлога подносимо амандман са конкретним предлогом модалитета финансирања.

А М А Н Д М А Н Х I

Члан 37. мења се и гласи:

„У члану 69. после речи: „ у култури“ ставља се запета и додају се речи: „ а има статус лица које самостално обавља делатност,“.

О б р а з л о ж е њ е

Предлагач закона предлаже брисање члана 69. постојећег закона, док ми предлажемо задржавање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог

стручњака и начин обезбеђеивања средстава за уплату доприноса за ПИО, с тим што прецизирамо да то лице има статус лица које самостално обавља делатност.

А М А Н Д М А Н XII

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе за лице које је стекло статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе, врши се у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.

О извршењу обавезе из става 1. стараће се министарство задужено за област финансија.

Ближе услове и начин стицања права на уплату доприноса из става 1. овог члана прописује надлежни орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе.

Аутономна покрајина, односно јединице локалне самоуправе дужне су да у буџету предвиде средства за уплату доприноса из става 1. овог члана за сва лица која су стекла права на уплату доприноса према евиденцији репрезентативних уметничких удружења у култури код којих су та лица уведена у евиденцију и ближим условима за стицање права на уплату доприноса.

Ближе услове и начин стицања права на уплату доприноса из става 1. овог члана прописује надлежни орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе и усаглашава са министарством задуженим за област културе.“““

Образложење

Досадашње лоше искуство са кашњењем уплата од стране локалне самоуправе изискује потребу за јасним дефинисањем обавезе да се поштују рокови за кварталну уплату у складу са законом који регулишу доприносе, као и јасно дефинисану обавезу предвиђања средстава за ову намену у буџетима аутономне покрајине и локалне самоуправе.

Такође је потребно одредити министарство које се стара о извршењу ове обавезе, јер у досадашњој пракси дугогодишњи проблеми нису могли да се решавају управо због недефинисане надлежности министарстава по овим питањима.

Амандманом се даље предлаже да општине, градови, покрајине, ближе услове за утврђивање права на уплату доприноса усаглашавају са Министарством (нпр. Национални савет за културу). На тај начин би се обезбедила уједначеност примене на територији целе државе и тиме избегла тренутна ситуација у којој

поједине локалне самоуправе прописују непримерене услове за стицање права за плаћање социјалног осигурања.

А М А Н Д М А Н XIII

Члан 39. брише се.

Образложење

Чланом 39. Предлога закона предвиђена је измена члана 71. средства за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, из члана 70. више не обезбеђују у буџету Републике Србије.

Сматрамо да је уплаћивање доприноса за истакнуте уметнике и стручњаке у култури који самостално обављају делатност, једина мера којом би се тај статус издвојио од осталих самосталних уметника, и практично би тај статус био само форма почасног карактера.

А М А Н Д М А Н XIV

У члану 42. којим се мења члан 76, после става 12. додају се нови ст. 13-16. који гласе:

„Најмање једном у пет година Министарство расписује јавни конкурс ради прикушања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката од општег интереса у култури.

О избору пројеката по расписаном јавном конкурс одлучује комисија коју образује орган који расписује конкурс.

Са изабраним подносиоцима пројеката закључују се уговори о њиховом финансирању, односно суфинансирању у трајању од пет година.

Министар ближе уређује начин, мерила и критеријуме за избор пројеката од општег интереса у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије.“

Образложење

Увођењем пројеката од општег интереса у култури обезбеђује се континуирани рад и стратешки развој фестивала, манифестација и других пројеката чији је кредибилитет потврђен дугогодишњим постојањем, квалитетом уметничких и културних програма, као и предложеним петогодишњим планом са којим конкурише.

Досадашњи дисконтинуитет у подршци значајним манифестацијама често доводи до неуједначеног квалитета њихове уметничке понуде, а организатори ових значајних пројеката немају могућност остваривања дугорочних циљева.

Постојањем институције пројекта од општег интереса у култури држава би имала могућност да имплементира стратегију културног развоја у пракси.

А М А Н Д М А Н Х V

Члан 44. брише се.

Образложење

Амандман је последица брисања члана 7.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

проф. др Владислав Стојадиновић

Александар Сенић

Биљана Хасановић-Кораћ

Горан Богдановић

Бранка Каравидић

Слободан Хомен

Мирослав Маринковић

мр-сци. Благоје Брадић др-стом.

Иван Карић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
9. фебруар 2016. године
Београд

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД**

ПРИМЉЕНО: 08. 02. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	6-2009		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури**, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

Члан 7. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури брише се.

Образложење

Чланом 7. Предлога закона предвиђено је да се брише члан 14. Закона о култури, који се односи на доделу доживотног месечног новчаног примања уметнику, односно стручњаку у култури, за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина (у народу познато као "национална пензија").

Члан 14. Закона о култури гласи;

"Признање за врхунски допринос националној култури

Члан 14.

Влада може доделити признање у виду доживотног месечног новчаног примања уметнику, односно стручњаку у култури, за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина. Ово признање додељује се уметнику који је остварио право на пензију.

Предлог за доделу признања из става 1. овог члана у случају припадника националне мањине може поднети и национални савет националне мањине.

Признање из става 1. овог члана исплаћује се из буџета Републике Србије.

Ближе услове и начин доделе признања из става 1. овог члана утврђује Влада."

У образложењу Предлога закона, око брисања члана 14. Закона о култури, наводи се следеће;

"Преиспитивање садржинских и формалних питања везаних за признање за врхунски допринос у култури директно произлази из искуства у примени овог института у пракси. Ова признања су се додељивала сваке године у процедури која је била јасно утврђена и са основним циљем да овим путем држава изрази захвалност оним културним ствараоцима који су својим вишегодишњим радом у култури заслужили ово признање. Како би се дао приоритет принципу објективности приликом предлагања кандидата за доделу овог признања, формирана је Комисија са идејом да је чине независни стручњаци који ће на најбољи начин формирати листу кандидата која ће бити најшире прихваћена у јавности. Томе треба додати да је додела овог признања подразумевала и новчани износ који добитници добијају до краја живота сваког месеца (због тога се у јавности ово признање третира као „национална пензија“). Ова чињеница је један од узрока због кога је додела признања за врхунски допринос у култури у практичној примени изгубила своју основну сврху и прешла на терен свакодневних расправа у јавности у контексту квалитета кандидата за ово признање. Временом, то је довело до потпуне девастације овог признања и претварања његовог значаја у потпуно супротном смеру у односу на првобитну намеру законодавца када је овај институт и уведен у наш правни систем."

Оно што бode очи код горе наведеног образложења је чињеница да је управо предлагач закона успоставио процедуру доделе признања - доношењем Уредбе о ближим условима и начину доделе признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина ("Сл. гласник РС", 36 2/10 и 14/14.). Било би логично претпоставити да ће предлагач имати снаге да, кроз измене механизма доделе признања које му стоје на располагању, исправи проблеме на које је јавност указивала (превелики број признања, додела признања фолк и певачима са естраде). Међутим, уместо адекватне реакције која би се састојала у осмишљавању другачијег механизма предлагања кандидата, предлагач налази да му је најлакше да се ослободи, како сам каже, "свакодневних расправа у јавности у контексту квалитета кандидата за ово признање" и предложи брисање члана 14. Предлога закона – другим речима укине даље доделе признања.

Наш став је да је постојање признања за врхунски допринос националној култури односно култури националних мањина потребно из многих разлога, да се кроз измене чл. 4. до 7. Уредбе може доћи до бољег решења у предлагању кандидата којим би се доделила признања, те да, из тог разлога, треба задржати основ за доделу признања за врхунски допринос националној култури, садржан у члану 14. Закона.

Чл. 4. до 7. Уредбе о о ближим условима и начину доделе признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина гласе;

"Члан 4.

Испуњеност услова из члана 3. ове уредбе утврђује Комисија за утврђивање предлога за доделу признања уметницима, односно стручњацима у култури за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина (у даљем тексту: Комисија).

Чланове Комисије именује министарство надлежно за културу (у даљем тексту: Министарство) на период од годину дана, са могућношћу поновног именовања.

Комисија има седам чланова који се именују из реда угледних и афирмисаних уметника и стручњака у култури од којих је један представник националних савета националних мањина.

Стручну и административно-техничку потпору Комисији пружа Министарство.

Члан 5.

Комисија утврђује предлог за доделу Признања уметницима, односно стручњацима у култури за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина на основу јавног позива који расписује Министарство најкасније до 1. септембра текуће године за годину у којој се додељује признање из члана 1. ове уредбе.

Јавни позив из става 1. овог члана оглашава се на званичној интернет страни Министарства и у неком од дневних јавних гласила које излази у целој Републици Србији.

Члан 6.

Комисија, у року од три месеца од дана истека јавног позива, утврђује предлог за доделу Признања уметнику, односно стручњаку у култури које предлажу уметничка и струковна удружења, установе културе, национални савети националних мањина, друга правна и физичка лица.

Приликом утврђивања предлога из става 1. овог члана Комисија је дужна да води рачуна о равномерној заступљености предложених кандидата из свих области из члана 2. ове уредбе.

Члан 7.

На основу предлога Комисије, Министарство, полазећи од финансијских средстава обезбеђених у буџету Републике Србије, предлаже Влади акт о додели Признања.

Влада доноси решење о додели признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина."

А М А Н Д М А Н П

У члану 27. Предлога закона о изменама и допунама Закона о култури, којим се после члана 55. Закона додају чл. 55а и 55б, у члану 55а тачка на крају члана замењује се тачком и запетом и додаје се нова тачка 15) која гласи:

"15) теорија, историја и критика примењене и ликовне уметности и дизајна."

О б р а з л о ж е њ е

Члан 27. Предлога закона ствара предуслове за доделу статуса репрезентативног удружења, тако што наводи подручја културе у којима се може добити овај статус. Међутим, без ваљаног разлога, приликом набрајања репрезентативних уметничких удружења у култури (нови члан 55а Закона), предлагач изоставља удружење из области уметничке критике, теорије и историје примењене и ликовне уметности и дизајна.

Полазећи од става да струку историчара уметности треба квалификовати као уметничку делатност, Амандманом се даје правни основ да се репрезентативно уметничко удружење утврди и за ово подручје културе.

Историчар уметности пише текстове, књиге, брошуре и каталоге. Он креира ауторске пројекте у оквиру којих, на пример, ствара посебне збирке уметничких дела. Дакле, његово стваралаштво је ауторско дело и по својој суштини је уметничка делатност. У прилог томе говори и одредба члана 2. став 2. тачка 1. Закона о ауторским и сродним правима:

„Ауторским делом сматрају се, нарочито: 1) писана дела (књиге, брошуре, чланци, преводи, рачунарски програми у било којем облику њиховог изражавања, укључујући и припремни материјал за њихову израду и др.);“.

Исти Закон у члану 5. став 1. одређује: „Ауторским делом сматра се и збирка, која с обзиром на избор и распоред саставних делова, испуњава услове из члана 2. став 1. овог закона (енциклопедија, зборник, антологија, изабрана дела, музичка збирка, збирка фотографија, графичка мапа, изложба и сл.)“.

Још један животни разлог говори у корист прихватања Амандмана - више од 40 историчара уметности у Србији остало би, након више деценија, без права да буду на списку самосталних уметника за које локална управа плаћа аконтације доприноса за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. По први пут десило би се да историчари уметности остану без уплате доприноса за ПИО и здравствено осигурање.

Секција за теорију, критику и историју уметности у оквиру Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије је активно удружење у коме су окупљени дипломирани историчари уметности. Према Предлогу измена и допуна Закона о култури, примера ради, чланови Секције били би дефинисани као самостални стручњаци у култури, а не као "уметници", иако се ради о лицима која ауторски делују на многим адресама. Њихов рад одвија се кроз креативна тумачења, интерпретирање и презентовање текуће и рецентне продукције или непокретног, покретног или нематеријалног наслеђа у широј зони ликовног света.

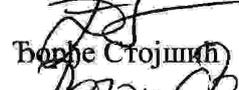
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ


Ненад Манак


Бојан Костреш


Олена Патуга


Нада Лазич


Борђе Стојић


Дејан Чапо

ПРИМЉЕНО: 09. 02. 2016

1103

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
09. фебруар 2016. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
0116	2009	/	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („ Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ**, подносимо следећи:

АМАНДМАН

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 70. мења се и гласи:

Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, буџету града , односно буџету јединице локалне самоуправе за лице које је стекло статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе, врши се у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.

Аутономна покрајина, град , односно јединица локалне самоуправе дужне су да у буџету предвиде средства за уплату доприноса из става 1. овог члана за сва лица која су стекла право на уплату доприноса према евиденцији репрезентативних уметничких удружења у култури .

Ближе услове и начин стицања права на уплату доприноса из става 1. овог члана, прописује надлежни орган аутономне покрајине, града , односно јединице локалне самоуправе на основу подзаконског акта министарства надлежног за област културе.

О извршењу обавезе из става 1. овог члана стараће се министарство задужено за област финансија.“

Образложење

Досадашња лоша искуства у примени одредби закона које се односе на уплате доприноса уметницима који имају статус лица која самостално обављају уметничку делатност захтевају прецизирање обавезе аутономне покрајине, града и јединица локалне самоуправе да у својим буџетима планирају и обезбеде средства за уплату доприноса уметницима који су стекли тај статус на предлог репрезентативних удружења. До сада ова обавеза није испуњавана у највећем броју локалних самоуправа јер није постојала изричита законска норма која је обавезивала покрајину, градове и општине да сваке године буџетирају средства за ову намену. Зато су негде исплате касниле а у већини срдина није их било. Истовремено, амандманом се прецизира и

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Мирјана ДРАГАШ

Милетић МИХАЈЛОВИЋ

